

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 27 april 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Förordning (EG) nr 1186/2009 — Artikel 3 — Befrielse från importtullar — Personlig egendom — Flyttning av bostad från ett tredjeland till en medlemsstat — Begreppet normal bostad — Inte möjligt att samtidigt ha en normal bostad i en medlemsstat och i ett tredjeland — Kriterier för att fastställa platsen för den normala bostaden”

I mål C-528/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen i Nederländerna) genom beslut av den 14 november 2014, som inkom till domstolen den 21 november 2014, i målet

X

mot

Staatssecretaris van Financiën,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda och K. Jürimäe (referent),

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- X, genom B.J.B. Boersma, adviseur,
- Nederländernas regering, genom M. Bulterman och M. Noort, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom L. Grønfeldt och H. Kranenborg, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 17 december 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: nederländska.

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EUT L 324, s. 23).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan X och Staatssecretaris van Financiën (statssekreterare för finansiella frågor) angående statssekreterarens beslut att inte bevilja befrielse från importtullar för X:s personliga egendom som flyttats mellan Qatar och Nederländerna.

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 83/182

- 3 I artikel 7.1 i rådets direktiv 83/182/EEG av den 28 mars 1983 om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat (EGT L 105, s. 59; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 112), i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/98/EG av den 20 november 2006 (EUT L 363, s. 129) (nedan kallat direktiv 82/182), föreskrivs följande:

”I detta direktiv avses med normal hemvist den plats där en person stadigvarande vistas, dvs. åtminstone 185 dygn per kalenderår, på grund av personlig och yrkesmässig anknytning eller, då en person saknar yrkesmässig anknytning, på grund av personlig anknytning som visar på nära samband mellan personen och platsen.

Normal hemvist för en person med yrkesmässig anknytning till en annan plats än den till vilken han har personlig anknytning och som en följd därav bor omväxlande på olika platser, belägna i två eller fler medlemsstater, skall betraktas som den plats till vilken han har personlig anknytning, om personen i fråga regelbundet återkommer dit. ...”

Direktiv 83/183/EEG

- 4 Artikel 6.1 i rådets direktiv 83/183/EEG av den 28 mars 1983 om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom (EGT L 105, s. 64; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 117), vilket upphävts genom rådets direktiv 2009/55/EG av den 25 maj 2009 om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom (EUT L 145, s. 36), hade ett innehåll som var identiskt med artikel 7.1 i direktiv 83/182.

Förordning nr 1186/2009

- 5 Rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EGT L 105, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 3, s. 146) har upphävts genom förordning nr 1186/2009.
- 6 I skälen 3 och 4 i förordning nr 1186/2009 anges följande:
  - ”(3) Under vissa klart definierade förhållanden, då det vanliga behovet av att skydda ekonomin inte föreligger på grund av de särskilda omständigheter under vilka varorna importerats, är ... taxering inte berättigad.
  - (4) Under sådana förhållanden bör åtgärder vidtas, som det av hävd har gjorts i de flesta system av tullföreskrifter, så att varorna befrias från de importtullar som de normalt skulle beläggas med.”

7 Artikel 2.1 c i denna förordning har följande lydelse:

”... Personlig egendom får inte vara sådan att den genom sin art eller sin mängd kan tyda på att den importeras för kommersiella ändamål.”

8 I artikel 3 i förordningen föreskrivs följande:

”Om inte annat följer av artiklarna 4–11 ska befrielse från importtullar beviljas för personlig egendom som införs av fysiska personer som flyttar sin normala bostad från ett tredjeland till gemenskapens tullområde.”

9 I artikel 4 i samma förordning föreskrivs följande:

”Befrielsen ska begränsas till personlig egendom som

a) utom i särskilda undantagsfall som motiveras av omständigheterna, har tillhört, och, i fråga om icke-förbrukningsvaror, har använts av den person det gäller i hans tidigare normala bostad under minst sex månader före den dag då han upphör att ha sin normala bostad i det tredjeland som är utreseland,

b) är avsedd att användas för samma ändamål i den nya normala bostaden.

...”

10 Artikel 5.1 i förordning nr 1186/2009 har följande lydelse:

”1. Befrielse får endast beviljas för personer vars normala bostad har varit belägen utanför gemenskapens tullområde under en sammanhängande tidsperiod av minst 12 månader.”

11 Enligt artikel 7.1 i denna förordning ska befrielse endast beviljas för personlig egendom som deklarerats för övergång till fri omsättning inom 12 månader räknat från den dag då den person det gäller inrättar sin normala bostad inom Europeiska unionens tullområde.

12 Det är enligt artikel 9 i nämnda förordning möjligt att bevilja befrielse för personlig egendom som deklarerats för övergång till fri omsättning innan den person det gäller inrättar sin normala bostad inom unionens tullområde, under förutsättning att denna person förbinder sig att verkligen inrätta sin normala bostad där inom en tid av sex månader.

13 Det framgår av artikel 10 i samma förordning att om den person det gäller på grund av yrkesmässiga åtaganden lämnar det tredjeland där denna person hade sin normala bostad utan att samtidigt inrätta sin normala bostad inom unionens tullområde, fastän han eller hon har för avsikt att senare göra detta, får de behöriga myndigheterna bevilja befrielse från importtullar vid införsel av den personliga egendom som vederbörande för detta ändamål överför.

14 Artikel 11 i förordning nr 1186/2009 ger de behöriga myndigheterna en möjlighet att medge undantag från vissa av villkoren för tillämpningen av den befrielse från importtullar som avses i artikel 3 i förordningen.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 Klaganden i det nationella målet var bosatt och arbetade i Nederländerna till den 1 mars 2008. Han arbetade från detta datum till den 1 augusti 2011 i Qatar, där hans arbetsgivare hade ställt en bostad till hans förfogande. Klaganden hade både yrkesmässig och personlig anknytning till detta tredjeland.

Hans maka fortsatte att vara bosatt och arbeta i Nederländerna. Hon besökte honom sex gånger under vistelser som sammanlagt varade 83 dagar. Under den aktuella perioden tillbringade klaganden 281 dagar utanför Qatar då han besökte sin maka, sina myndiga barn och sin släkt i Nederländerna, och han åkte på semester till andra stater.

- 16 Inför sin återresa till Nederländerna begärde klaganden i målet vid den nationella domstolen att få införa sin personliga egendom till unionen från Qatar med befrielse från importtullar enligt artikel 3 i förordning nr 1186/2009. Klagandens begäran avslogs genom beslut av skatteinspektören med motiveringen att han inte kunde anses ha flyttat sin normala bostad till Nederländerna i den mening som avses i denna artikel. Han hade nämligen behållit sin normala bostad i denna medlemsstat under sin vistelse i Qatar, och således aldrig haft den normala bostaden i detta tredjeland.
- 17 Klaganden i målet vid den nationella domstolen överklagade avslagsbeslutet till Rechtbank te Haarlem (domstol i Haarlem), som biföll hans överklagande. Skatteinspektören överklagade avgörandet från nämnda domstol till Gerechtshof Amsterdam (appellationsdomstolen i Amsterdam). Sistnämnda domstol erinrade om att den normala bostaden, enligt EU-domstolens praxis, är den plats där den berörda personen har sitt stadigvarande intressecentrum. Den förklarade därefter att det, med hänsyn till klagandens personliga och yrkesmässiga anknytning, inte var möjligt att fastställa var han hade sitt stadigvarande intressecentrum. Nämnda domstol ansåg, mot den bakgrunden, att företråde skulle ges åt den personliga anknytningen, så att klaganden under den aktuella perioden hade sin normala bostad i Nederländerna och inte i Qatar.
- 18 Klaganden i målet vid den nationella domstolen inkom med ett överklagande till den hänskjutande domstolen. Efter att ha påpekat att det i förordning nr 1186/2009 inte fanns någon definition av begreppet "normal bostad" konstaterade den hänskjutande domstolen att Gerechtshof Amsterdams (appellationsdomstolen i Amsterdam) tillvägagångssätt ledde till att denna domstol frågade sig huruvida klaganden under den aktuella perioden hade haft en normal bostad både i Nederländerna och i Qatar. Den hänskjutande domstolen har understrukit att målen med förordningen, under de omständigheter som är aktuella i det nationella målet, inte förefaller utgöra hinder för vare sig förekomsten av en normal bostad i både Nederländerna och Qatar eller tillämpningen av den befrielse från importtullar som avses i artikel 3 i förordningen. Klaganden har nämligen avstått från sin bostad i Qatar och överfört sin personliga egendom till Nederländerna.
- 19 För det fall att förordning nr 1186/2009 ska tolkas så, att den utesluter möjligheten att ha en normal bostad på två platser, önskar den hänskjutande domstolen få veta vilka kriterier som ska beaktas, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, för att fastställa vilken av de två bostäderna som ska anses vara den normala bostaden vid tillämpningen av denna förordning. Nämnda domstol ställer sig frågande till relevansen av de kriterier som EU-domstolen har tillämpat i domarna *Louloudakis* (C-262/99, EU:C:2001:407) och *Alevizos* (C-392/05, EU:C:2007:251) för att fastställa platsen för den "normala hemvisten", i den mening som avses i artikel 7.1 i direktiv 83/182 och artikel 6.1 i direktiv 83/183, i synnerhet det företråde som den personliga anknytningen ges vid detta fastställande.
- 20 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen i Nederländerna) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
  - "1) Innebär förordning nr 1186/2009 att det är möjligt för en fysisk person att samtidigt ha sin normala bostad både i en medlemsstat och i ett tredjeland, och om det förhåller sig så, omfattar den befrielse vid införsel som föreskrivs i artikel 3 personlig egendom som överförs till Europeiska unionen i samband med att denna fysiska person upphör att ha sin normala bostad i detta tredjeland?

- 2) Om förordning nr 1186/2009 utesluter att det finns en normal bostad på två platser och det efter en bedömning av samtliga omständigheter inte kan fastställas vilken som är den normala bostaden, på grundval av vilken bestämmelse eller i enlighet med vilka kriterier för tillämpningen av den förordningen ska det fastställas i vilket land den berörda personen har sin normala bostad i ett fall, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket vederbörande har både personlig och yrkesmässig anknytning till ett tredjeland och personlig anknytning till medlemsstaten?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 21 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida artikel 3 i förordning nr 1186/2009 ska tolkas på så sätt att det vid tillämpningen av denna artikel är möjligt för en fysisk person att samtidigt ha en normal bostad både i en medlemsstat och i ett tredjeland. Vid jakande svar önskar denna domstol även få klarhet i huruvida den befrielse från importtullar som föreskrivs i nämnda artikel gäller för personlig egendom som den fysiska personen inför till unionen i samband med att vederbörande upphör att ha sin normala bostad i tredjelandet.
- 22 Förordning nr 1186/2009 innehåller ingen definition av begreppet ”normal bostad” i dess artikel 3. Det ska vid fastställandet av artikelns innebörd därför tas hänsyn såväl till dess lydelse som till dess sammanhang och ändamål (dom Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 23 Beträffande lydelsen av artikel 3 i förordning nr 1186/2009 ska det först påpekas att begreppet ”normal bostad” där används i singular, vilket talar för att en fysisk person vid samma tidpunkt endast kan ha en enda normal bostad. Vidare villkoras beviljandet av befrielse från importtullar i artikeln av att den normala bostaden flyttas från ett tredjeland till unionens tullområde. Såsom generaladvokaten har konstaterat i punkt 37 i sitt förslag till avgörande förutsätter användningen av verbet ”flytta” med nödvändighet att den normala bostaden flyttas från en plats som är belägen utanför detta område till en plats som är belägen inom området. Detta medför följaktligen att det inte är möjligt att under samma period inneha en normal bostad i en medlemsstat och en annan i ett tredjeland.
- 24 Vad beträffar sammanhanget för artikel 3 i förordning nr 1186/2009, används begreppet ”normal bostad” i singular även i artiklarna 4, 5, 7 och 9–11 i förordningen, vilka särskilt avser villkoren för tillämpningen av tullbefrielsen enligt artikel 3 i förordningen. Detta gäller även de övriga artiklar i förordningen där begreppet ”normal bostad” förekommer.
- 25 Lydelsen av artiklarna 4, 7 och 9–11 i förordning nr 1186/2009 ger dessutom stöd för en tolkning av begreppet ”normal bostad” enligt vilken en fysisk person vid samma tidpunkt endast kan ha en enda normal bostad. I artikel 4 i förordningen föreskrivs det således att befrielsen ska begränsas till personlig egendom som dels har använts av den person det gäller ”i hans tidigare normala bostad” under minst sex månader före den dag då ”han upphör att ha sin normala bostad” i det tredjeland som är utreseland, dels är avsedd att användas ”i den nya normala bostaden”. Det hänvisas vidare i samtliga av artiklarna 7, 9 och 10 i förordningen till samma på varandra följande händelser, vid vilka den berörda personen först lämnar sin normala bostad i ett tredjeland och därefter inrättar denna normala bostad inom unionens tullområde. I artikel 11 i förordning nr 1186/2009 upprepas slutligen verbet ”flytta”, som också används i artikel 3 i förordningen, med avseende på det förhållandet att den normala bostaden flyttas från ett tredjeland till en medlemsstat.

- 26 Såvitt avser ändamålen med förordning nr 1186/2009 ges, i skäl 3 i denna, följande motivering för tullbefrielse enligt förordningen: ”Under vissa klart definierade förhållanden, då det vanliga behovet av att skydda ekonomin inte föreligger på grund av de särskilda omständigheter under vilka varorna importeras, är ... taxering inte berättigad”.
- 27 Det framgår av den rättspraxis som rör andra skälet i förordning nr 918/83, vars innehåll är identiskt med innehållet i skäl 3 i förordning nr 1186/2009, att de ändamål som unionslagstiftaren eftersträvade vid antagandet av den förstnämnda förordningen, bestod i att underlätta dels inrättandet av den nya bostaden för en fysisk person i den aktuella medlemsstaten, dels arbetet för medlemsstaternas tullmyndigheter (dom Treimanis, C-487/11, EU:C:2012:556, punkt 24). Dessa överväganden gör sig även gällande för förordning nr 1186/2009, eftersom unionslagstiftaren genom denna förordning har kodifierat de olika bestämmelserna i ordningen för tullbefrielse, däribland bestämmelserna i förordning nr 918/83.
- 28 En tolkning som skulle ge vid handen att en fysisk person samtidigt kan ha en normal bostad, i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009, på två platser, varav en i ett tredjeland och en annan i en medlemsstat, kan emellertid inte anses vara förenlig med ändamålet att underlätta inrättandet av den nya bostaden i en medlemsstat.
- 29 Av det anförda följer att den första frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 3 i förordning nr 1186/2009 ska tolkas på så sätt att vid tillämpningen av denna artikel kan en fysisk person inte samtidigt ha en normal bostad både i en medlemsstat och i ett tredjeland. Med beaktande av detta svar finns det inte längre anledning att besvara den första frågans andra del.

Den andra frågan

- 30 Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra fråga för att få klarhet i vilka kriterier som ska tillämpas för att fastställa platsen för den normala bostaden i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009 under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, där den berörda personen har både personlig och yrkesmässig anknytning till ett tredjeland och personlig anknytning till en medlemsstat.
- 31 Enligt fast rättspraxis på olika områden av unionsrätten ska den normala bostaden anses utgöra den plats där den berörda personen har inrättat sitt stadigvarande intressecentrum (se, analogt, dom Schäflein/kommissionen, 284/87, EU:C:1988:414, punkt 9, dom Ryborg, C-297/89, EU:C:1991:160, punkt 19, dom Louloudakis, C-262/99, EU:C:2001:407, punkt 51, dom Alevizos, C-392/05, EU:C:2007:251, punkt 55, dom I, C-255/13, EU:C:2014:1291, punkt 44, och dom B., C-394/13, EU:C:2014:2199, punkt 26).
- 32 Det har även slagits fast att samtliga relevanta faktiska omständigheter ska beaktas vid fastställandet av den normala bostaden såsom utgörande den plats där den berörda personen har sitt stadigvarande intressecentrum (se, analogt, dom Schäflein/kommissionen, 284/87, EU:C:1988:414, punkt 10, dom Ryborg, C-297/89, EU:C:1991:160, punkt 20, dom Louloudakis, C-262/99, EU:C:2001:407, punkt 55, dom Alevizos, C-392/05, EU:C:2007:251, punkt 57, och dom I, C-255/13, EU:C:2014:1291, punkterna 45 och 46).
- 33 EU-domstolen angav i domen Louloudakis (C-262/99, EU:C:2001:407) och domen Alevizos (C-392/05, EU:C:2007:251) – vilka den hänskjutande domstolen, i samband med sin andra fråga, har ifrågasatt om de är relevanta för att fastställa platsen för den normala bostaden i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009 – angående artikel 7.1 i direktiv 83/182 och artikel 6.1 i direktiv 83/183 att de relevanta faktiska omständigheter som ska beaktas, vid fastställandet av den normala hemvisten såsom utgörande den plats där den berörda personen har sitt stadigvarande intressecentrum, bland annat var denna persons och familjemedlemmarnas fysiska närvaro, tillgången till en bostad, platsen där barnen

faktiskt gick i skola, platsen för utövande av förvärvsverksamhet, platsen där det fanns ekonomiska intressen samt platsen där det fanns administrativa band till offentliga och sociala organ, i den mån dessa omständigheter ger uttryck för vederbörandes vilja att ge platsen för anknytningen en viss stabilitet, på grund av den kontinuitet som följer av levnadsvanor samt normala sociala och yrkesmässiga relationer (dom Louloudakis, C-262/99, EU:C:2001:407, punkt 55, och dom Alevizos, C-392/05, EU:C:2007:251, punkt 57).

- 34 EU-domstolen har i dessa domar dessutom preciserat att när den plats där den berörda personen har sitt stadigvarande intressecentrum inte kan fastställas på grundval av en helhetsbedömning av samtliga relevanta faktiska omständigheter, ska, vid fastställandet av denna plats, företräde ges åt personlig anknytning (dom Louloudakis, C-262/99, EU:C:2001:407, punkt 53, och dom Alevizos, C-392/05, EU:C:2007:251, punkt 61).
- 35 Det framgår av begäran om förhandsavgörande att den hänskjutande domstolen särskilt önskar klarhet i huruvida sistnämnda bedömning, det vill säga att företräde ska ges åt personlig anknytning, även kan läggas till grund för tolkningen av begreppet "normal bostad" i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009. Gerechtshof Amsterdam (appellationsdomstolen i Amsterdam), vars dom överklagats till den hänskjutande domstolen, ansåg nämligen att det under de omständigheter som var aktuella i målet skulle ges företräde åt nämnda personliga anknytning.
- 36 Det följer av domarna Louloudakis (C-262/99, EU:C:2001:407, punkt 53) och Alevizos (C-392/05, EU:C:2007:251, punkt 61) att detta företräde grundas på en tolkning av artikel 7.1 i direktiv 83/182 och artikel 6.1 i direktiv 83/183. Någon motsvarande bestämmelse finns emellertid inte i förordning nr 1186/2009.
- 37 Dessa direktiv gäller dessutom skattebefrielse inom unionen, medan förordning nr 1186/2009 avser tullbefrielse för egendom som införs från ett tredjeland till unionen. Nämnda direktiv har således inte samma ändamål som förordningen. Det framgår nämligen av ingressen till direktiven att deras ändamål är att främja utövandet av den fria rörligheten för personer inom unionen genom att undanröja skattehinder vid införsel till en medlemsstat av personlig egendom och transportmedel från en annan medlemsstat. Såsom följer av skäl 3 i förordningen avser denna däremot att tullbefrielse ska beviljas för varor som importeras till unionen från ett tredjeland – varvid dessa varor, enligt artikel 2.1 c i förordningen, inte får vara sådana att de genom sin art eller sin mängd kan tyda på att de importeras för kommersiella ändamål – då "det vanliga behovet av att skydda ekonomin inte föreligger" på grund av de omständigheter under vilka varorna importeras.
- 38 Den tolkning av begreppet "normal hemvist", i den mening som avses i artikel 7.1 i direktiv 83/182 och artikel 6.1 i direktiv 83/183, som innebär att företräde ska ges åt personlig anknytning när den plats där den berörda personen har sitt stadigvarande intressecentrum inte kan fastställas, kan under dessa omständigheter inte överföras på begreppet "normal bostad" i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009.
- 39 Av detta följer att den normala bostaden, i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009, ska anses vara den plats där den berörda personen har inrättat sitt stadigvarande intressecentrum. För att fastställa huruvida denna normala bostad finns i ett tredjeland, vid tillämpningen av tullbefrielsen enligt nämnda artikel 3, ska samtliga relevanta faktiska omständigheter beaktas, däribland de omständigheter som EU-domstolen på ett icke uttömmande sätt har hänvisat till i domarna Louloudakis (C-262/99, EU:C:2001:407) och Alevizos (C-392/05, EU:C:2007:251) och som anges i punkt 33 ovan. Det ska härvid inte ges företräde åt personlig anknytning.
- 40 Det ska med avseende på denna bedömning påpekas att den period under vilken den berörda personen har vistats i det aktuella tredjelandet tillmäts särskild vikt i förordning nr 1186/2009. Enligt artikel 5.1 i förordningen får tullbefrielse enligt artikel 3 således endast beviljas för personer som har haft sin normala bostad utanför unionens tullområde under en sammanhängande tidsperiod av minst 12

månader. Tullsamarbetsrådet, sedermera Världstullorganisationen (WCO), som unionen ansökt om att få ansluta sig till och vilken ansökan godkänkts under år 2007, har i sin rekommendation av den 5 december 1962 – angående beviljande av befrielse från tull för lös egendom som införs i samband med att bostaden flyttas – dessutom angett att tullbefrielse bland annat kan villkoras av att utlandsvistelsens varaktighet förefaller tillräcklig.

- 41 Av det anförda följer att den andra frågan ska besvaras enligt följande. Under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet – där den berörda personen har både personlig och yrkesmässig anknytning till ett tredjeland och personlig anknytning till en medlemsstat – ska man, vid fastställandet av huruvida den berörda personen har sin normala bostad i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009 i tredjelandet, i samband med helhetsbedömningen av relevanta faktiska omständigheter tillmäta särskild vikt vid den period under vilken den berörda personen har vistats i detta tredjeland.

Rättegångskostnader

- 42 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse ska tolkas på så sätt att vid tillämpningen av denna artikel kan en fysisk person inte samtidigt ha en normal bostad både i en medlemsstat och i ett tredjeland.**
- 2) **Under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet – där den berörda personen har både personlig och yrkesmässig anknytning till ett tredjeland och personlig anknytning till en medlemsstat – ska man, vid fastställandet av huruvida den berörda personen har sin normala bostad i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009 i tredjelandet, i samband med helhetsbedömningen av relevanta faktiska omständigheter tillmäta särskild vikt vid den period under vilken den berörda personen har vistats i detta tredjeland.**

Underskrifter